

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2015. évi október hó 20. napján tartott fellebbezési tárgyaláson meghozta a következő

végzést:

A kényszervallatás büntette és más bűncselekmény miatt I. r. vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Miskolci Törvényszék 2015. évi március hó 26. napján kihirdetett 12.B.316/2013/98. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy I. r. és IV. r. vádlottakat is előzetes mentesítésben részesíti.

II. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: ..., míg
IV. r. vádlotté

I n d o k o l á s :

A törvényszék ítéletét pótmagánvádló 1, pótmagánvádló 2 és pótmagánvádló 3 pótmagánvádlók tudomásul vették, az ellen valamennyi vádlott és a védőik jelentettek be fellebbezést egyaránt felmentésért.

Mivel a törvényszék eljárást megszüntető rendelkezéseivel szemben fellebbezés nem érkezett, ezért az ítéltábla e körben a törvényszék ítéletének a felülbírálatát a Be. 348. §-ának (2) bekezdése szerint mellőzte.

A vádlottak védői fellebbezésüket írásban is megindokolták, továbbá II. r. vádlott 2015. augusztus 30. napján kelt írásbeli nyilatkozata is fellebbezésének indokolásaként értékelendő.

I. r. vádlott védőjének álláspontja szerint „Az elsőfokú bíróság ítélete a széleskörűen lefolytatott bizonyítási eljárás ellenére megalapozatlan, az irányadónak szánt tényállás részben felderítetlen, ténymegállapítási hiányosságai vannak, egyes részleteiben ellentétes az iratok tartalmával továbbá a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett ... s indokolási kötelezettségének sem tett a törvény által megkívánt módon és mértékben eleget.”. Védence felmentése hiányában másodlagosan az előzetes mentesítését kérte.

II. és III. r. vádlottak védője kifejti, hogy „A történeti tényállás megállapításánál a védelem által és a vádlottak által előadottakkal szemben a sértettek nyilatkozatát, a szakértői véleményt és a hozzátartozók és egyéb közvetett tanúk vallomása alapján állapította meg a T. Bíróság a történeti tényállást. A bizonyítékok értékelése során az első fokon eljáró bíróság nem minden bizonyítékot vett figyelembe, valamint a bizonyítékokat nem teljes

terjedelmében értékelte. Az első fokon eljáró bíróság a szakértői vélemények, valamint a tanúk, köztük a sértettek vallomásai alapján is aggálymentesen elfogadta a bizonyítékokat a vádlottak védekezésével szemben". Álláspontja szerint „az első fokon eljáró bíróság ítélete a rendelkezésre álló bizonyítékokkal ellentétes." „... A rendelkezésre álló bizonyítékok ellentmondanak az ítéletben megállapított történeti tényállással, és ezért az ítéletben téves jogi következtetést vont le az első fokon eljáró bíróság. A korábban általam ismertetett bizonyítékok hibás és hiányos értékelése eredményezte a jogi következtetést az ítéletben", végül kéri, hogy a másodfokú bíróság „a rendelkezésre álló bizonyítékok helyes értékelését követően a Be. 372. § (1) bekezdése alapján az ítéletet változtassa meg és védenőimet mentse fel az ellenük hozott vád alól. A rendelkezésre álló bizonyítékok és az ítélet indokolása alapján másodlagosan kérem a Tisztelt Debreceni Ítéltáblát, hogy az ítéletet helyezze hatályon kívül és kötelezze a Miskolci Törvényszéket új eljárás lefolytatására."

IV. r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indoklásában kifejti, hogy „álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által meghozott ítélet megalapozatlan, a tényállás részben felderítetlen, részben pedig hiányos. Ezen túlmenően az ítélet egyes pontjai részleteiben ellentétesek az iratok tartalmával, a megállapított tényekből az elsőfokú bíróság további megállapításokra helytelen következtetést vont le" ... „a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján kellő bizonyossággal védenőm bűnösségét megállapítani nem lehet, így végindítványom továbbra is IV. r. vádlott felmentésére irányulna", másodlagosan „előzetes mentesítés mellett kérjük a joghátrány alkalmazását".

II. r. vádlott álláspontja szerint „A tényállás a sértettek vallomásait kritika, kétely nélkül elfogadva, míg a vádlottak vallomásait sok esetben indoklás nélkül elvetve került megfogalmazásra" ... „az állítólagos fenyegető mondat nem abból a célból hangzott el, hogy én beismerő vallomást kényszerítsek ki a sértettől", a bűnsegédként értékelt cselekményeit is „egyedül pótmagánvádló 1 vallomását elfogadva állapította meg" a másodfokú bíróság, s T1 fenyegető kijelentéseit azért nem rögzítette, mert jelentését „kizárólag a lopás vonatkozásában fogalmazta meg" továbbá „mi rendőrök a sértetti oldaltól eltérően nem egyeztettük a vallomásainkat, mindenki az igazat mondta el, úgy ahogy emlékezett rá 3 év távlatában ... az ítélet kétely nélkül fogadta el a sértettek vallomásait".

A fellebbezések elbírálására az ítéltábla a Be. 361. §-a szerinti nyilvános ülést tűzött. A megtartott másodfokú nyilvános ülésen a védők írásbeli fellebbezéseikben foglaltakat fenntartották, csupán IV. r. vádlott védője kérte felmentés hiányában másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését. A pótmagánvádlók jogi képviselője az ítélet helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú bíróság a nyilvános ülésen a Be. 363. § (2) bekezdés b/ pontja alkalmazásával tárgyalásra tért át, mely tárgyalás keretében ismertetésre került a vádlottak vonatkozásában az ítéltábla által beszerzett dicséreteket és fenytéteket is magába foglaló parancsnoki jellemzés.

A vádlottak és a védők, valamint a pótmagánvádlók jogi képviselője a tárgyaláson korábbi nyilatkozataikat fenntartották.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírált a Be. 348. §-ának (1) bekezdése értelmében. Ennek során megállapította, hogy a törvényszék a perrendi szabályok maradéktalan betartásával folytatta le a büntetőeljárást, az általa rögzített tényállás is döntő részében megalapozott, azt a Be. 352. § (1) bekezdés a/ pontja alkalmazásával - az iratok tartalma alapján - annyiban helyesbíti, hogy S1 a feljelentésében nem csak „utalt” pótmagánvádló 1 és pótmagánvádló 3 sértettek, hanem őket meg is nevezte (nyomozati iratok 86. oldal), s kiegészíti azzal, hogy pótmagánvádló 1 sértett 1986. december 1-én, míg pótmagánvádló 3 sértett 1989. szeptember 24-én született. Az ítélet tábla aggálytalanként fogadta el a ... megyei rendőr-főkapitány által a vádlottakról dicséreteket és fenyítéseket is magába foglaló jellemzését, mellyel a törvényszék tényállását kiegészíti a következők szerint:

- I. r. vádlott egész évben végzett kiváló munkájáért 2013. december 5-én kapitányság vezetői dicséretben részesült. A 2014. júniusában ... településen elkövetett több rendbeli rablás büntettének elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személyek gyors és intenzív felderítése és elfogása során nyújtott kiemelkedő teljesítménye elismeréseként 2014. június 23-án Országos Rendőr-főkapitányság vezetői tárgyjutalomban részesült. Szolgálati jogviszonya alatt fegyelmi fenytés hatálya alatt nem állt. Az egységes bűnügyi szaktanfolyamot 2013. január 15-én kiváló eredménnyel végezte el, jelenleg a Nemzeti Közszerológati Egyetem Rendészettudományi Kar Közrendvédelmi Szak másodéves levelező hallgatója.

- II. r. vádlott folyamatosan képzzi magát, rendészeti szakvizsgát 2014. november 20-án szerzett. Kiemelkedő szakmai munkája elismeréseként 2008. május 1-jén megyei rendőr-főkapitányi, 2010. december 31-én kapitányság vezetői dicséretben és jutalomban részesült. Az ismeretlen tetteses bűncselekmények felderítése terén végzett kiemelkedő munkájáért 2012. június 5-én - a kapitányság legeredményesebb nyomozójaként - szintén kapitányság vezetői dicséretben részesült. Magyarország belügyminisztere 2013. január 1-ei hatállyal 10 év szolgálat után szolgálati jelet adományozott szolgálati feladatai kiemelkedő teljesítéséért. A ... Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője a belügyi szervnél foglalkoztatási jogviszonyban töltött 10 év után 2012. szeptember 1-jei hatállyal pénzjutalomban részesítette. Szolgálati jogviszonya alatt fegyelmi eljárás nem indult ellene.

- III. r. vádlottat az ... Rendőrkapitányság vezetője szolgálati feladatai kiemelkedő teljesítéséért 2012. március 1-jei hatállyal soron kívül előléptette, 2007. október 23-ai hatállyal pénzjutalomban részesítette, 2008. május 1-ei hatállyal szintén soron kívül előléptette. Magyarország belügyminisztere 2009. július 1-ei hatállyal 10 év szolgálat után szolgálati jelet adományozott szolgálati feladatai kiemelkedő teljesítéséért. A ... Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője a belügyi szervnél foglalkoztatási jogviszonyban töltött 10 év után 2009. június 1-ei hatállyal, valamint 15 év után 2014. július 1-ei hatállyal pénzjutalomban részesítette. Szolgálati jogviszonya alatt fegyelmi fenytés kiszabására nem került sor.

- IV. r. vádlottnak Magyarország belügyminisztere 2015. július 1-ei hatállyal 10 év szolgálat után szolgálati jelet adományozott szolgálati feladatai kiemelkedő teljesítéséért. A ... Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője a belügyi szervnél foglalkoztatási jogviszonyban töltött 10 év után szintén 2015. július 1-ei hatállyal pénzjutalomban részesítette. Szolgálati jogviszonya alatt fegyelmi fenytés kiszabására nem került sor.

Az így helyesbített, illetve kiegészített tényállás már mindenben megalapozott, mentes a Be. 351. §-ának (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól, ezért az ítélet tábla a törvényszék ítéletét ezen helyesbített, illetve kiegészített tényállás alapján bírálta felül a Be. 352. § (2) bekezdésének megfelelően.

A törvényszék széleskörű bizonyítási eljárást folytatott le, melynek keretében maradéktalanul feltárta az ügy eldöntése szempontjából releváns bizonyítékokat. Az ítélet tábla dr. Temesi Zoltán Péter igazságügyi orvosszakértő ismételt meghallgatására, valamint pótmagánvád 1-gyel kapcsolatosan utóbb keletkezett iratok beszerzésére irányuló indítványokat elutasította. Dr. Temesi Zoltán Péter igazságügyi orvosszakértő a nyomozati szakban szakértői véleményét előterjesztette, az elsőfokú tárgyaláson a meghallgatására is sor került, nyilatkozatát az elsőfokú bíróság elfogadta (elsőfokú bírósági ítélet 155. oldal utolsó bekezdés) ismételt meghallgatása szükségtelen, az csak az eljárás elhúzódsát eredményezné. pótmagánvádló 1 2015. július 8. napján kifejtett magatartására vonatkozó iratok tartalma, a törvényszék által megállapított tényállás tekintetében relevanciával nem bír, ezért azok beszerzése szintén szükségtelen.

A törvényszék a bizonyítékokat egyenként és összességükben is nagy precizitással értékelte, ítéletének 41-157. oldaláig bezárólag rendkívül széles körű, mindenre kiterjedő, meggyőző és megalapozott indokát adta annak, hogy a vádlottak védekezését miért vetette el, s hogy a tényállását miért a sértettek egyéb bizonyítékokkal is megerősített - bár kétség kívül nem minden részletre kiterjedően egyező - vallomásaíra alapította. Az ítélet tábla a törvényszék indokait mindenben osztja. E körben csupán néhány leírásí hibát szükséges pontosítani, az ítélet 100. oldal 11. sorában a „kg” helyesen középső, a vádindítvány kelte 2012. július 23., a Miskolci Városi Bíróságra érkezése pedig 2012. július 30. napja (ítélet 160. oldal 2. bekezdés), az ítélet 175. oldal 3. bekezdésében a kényszerítés szó helyesen kényszervallatás.

Az eddig kifejtettekből következően az ítélet tábla a törvényszék ítéletének hatályon kívül helyezésére törvényes alapot nem talált. A vádlottak és a védők által bejelentett felmentést célzó fellebbezéseikben kizárólag a törvényszék mérlegelésí tevékenységét támadják, melyek megalapozott tényállás esetén eredményre nem vezethettek, ugyanis a törvényszék által mérlegelt bizonyítékoknak az ítélet tábla részéről történő eltérő értékelése törvényileg kizárt (Be. 351. § (1) bekezdés).

Okszerűen vont következtetést a törvényszék valamennyi vádlott bűnösségére, s törvényes az általuk megvalósított bűncselekmények jogí minősítése is.

Teljeskörűen tára fel a törvényszék a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket, s azokat, valamint a vádlottak személyí társadalomra veszélyességét, az általuk

megvalósított bűncselekmények tárgyi súlyát és a bűnösségük fokát is megfelelően értékelte akkor, amikor kellően differenciált a büntetés céljait elérő mértékű és nemű büntetéseket alkalmazott, melyek enyhítésére az ítéletábra kellő indokot nem látott.

A törvényszék ítéletének az eljárásban felmerült bűnügyi költségről szóló rendelkezése is helyes.

A törvényszék II. r. és III. r. vádlottakat tartotta érdemesnek az előzetes mentesítésre. Az ítéletábra az általa beszerzett parancsnoki - már feltüntetett vélemény - tartalmából azt a következtetést vont le, hogy bár I. r. és IV. r. vádlottak cselekménye - helyesen - többszörös halmazatot képez, s bűnösségük foka is jelentősebb, mint vádlott-társaiké, amelyet a kiszabott büntetések is tükröznek, ennek ellenére a hosszabb időn keresztül végzett - több dicsérettel is elismert - kiváló és töretlen színvonalú munkavégzésük érdemessé teszi őket is az előzetes mentesítésre. Az ítéletábra e helyen valamennyi vádlott figyelmét felhívja a Btk. 104. § (2) bekezdésére, mely kimondja, hogy „Az előzetes mentesítés hatályát veszti, ha a felfüggesztett büntetés végrehajtását elrendelik.”.

Az eddigiekre figyelemmel az ítéletábra a törvényszék ítéletét - a rendelkező részben írt pontosítással - a Be. 371. §-ának (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A törvényszék a 2013. november 25-én megismételte a tárgyalást, ezért az ezen időpont előtti, valamint a nem érdemi tárgyalást hozó, 2014. szeptember 1-jei, 2015. január 26-ai, február 23-i és március 17-i tárgyalási határnapok feltüntetését mellőzi.

Végül rögzítette az ítéletábra II. r. és IV. r. vádlott megváltozott személyazonosító igazolványának a számát is.

Debrecen, 2015. évi október hó 20. napján

Dr. Elek Margit sk. a tanács elnöke, Dr. Szabó József sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja

Záradék:

A Miskolci Törvényszék 12.B.316/2013/98. számú ítélete a másodfokú végzéssel jogerős és a szabadságvesztések kivételével végrehajtható.

Debrecen, 2015. évi október hó 20. napján

Dr. Elek Margit sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó.